

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako kárný soud v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Hany Šajnerové a JUDr. Ireny Schejbalové rozhodl ve veřejném jednání dne 27. 11. 2018, o návrhu JUDr. O. S., bytem N., P., na obnovu řízení ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 14 Kse 3/2015,

t a k t o :

Návrh JUDr. O. S. ze dne 17. 9. 2018 na obnovu řízení ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 14 Kse 3/2015 se podle § 22 odst. 1 a § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, za přiměřeného použití § 278 odst. 1 a § 283 písm. d) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

z a m ě t á .

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 9. 2015, čj. 14 Kse 3/2015-53, kárný soud shledal navrhovatele vinným ze tří závažných kárných deliktů podle § 116 odst. 3 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Za tyto delikty jej kárný soud odvolal z exekutorského úřadu (§ 116 odst. 6 a 9 exekučního řádu).

[2] Dne 17. 9. 2018 obdržel kárný soud návrh na obnovu řízení sp. zn. 14 Kse 3/2015. Navrhovatel kritizuje, že kárný soud jednal dne 15. 9. 2015 v jeho nepřítomnosti. Namítá, že mu sdělení kárného soudu ze dne 14. 9. 2015 o tom, že přes jeho omluvu ústní jednání proběhne, bylo doručeno do datové schránky soudního exekutora až po ústním jednání kárného soudu. Domnívá se, že mu toto sdělení mělo být doručováno před koncem úředních hodin dne 14. 9. 2015 v 15:00, jelikož pozdější zprávy z datové schránky nikdo nepřebíral. Ani na soudu není nepřetržitá služba. Proti rozhodnutí kárného soudu čj. 14 Kse 3/2015-53 podal ústavní stížnost. O obsahu ústavní stížnosti prý Ústavní soud doposud nerozhodl. Usnesení ze dne 2. 2. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3360/15, se svým obsahem týká jiných skutečností, než těch, které namítal v ústavní stížnosti. V ní totiž zpochybňoval doručení sporného sdělení ze dne 14. 9. 2015, Ústavní soud však v cit. usnesení uzavřel, že se navrhovatel z účasti na jednání nedostatečně omluvil. Navrhuje, aby si kárný soud vyžádal spis sp. zn. IV. ÚS 3360/15. Dále navrhuje, ať je do

rozhodnutí Ústavního soudu o skutečném obsahu ústavní stížnosti – nebude-li této ústavní stížnosti zcela vyhověno – řízení o obnově přerušeno.

[3] Konečně navrhovatel uvádí, že rozhodovací praxe kárného soudu není jednotná, jelikož za stejné kárné provinění není ukládáno stejné kárné opatření.

[4] V podstatě stejné argumenty navrhovatel zopakoval i během jednání dne 27. 11. 2018. Jako jediný nový „důkaz“ navrhl kárnému soudu ústavní stížnost ve věci sp. zn. IV. ÚS 3360/15, o které prý Ústavní soud doposud nerozhodl. Dále citoval obdobně jako v návrhu i novinový článek z portálu iDNES.cz, který kritizuje úroveň a rozhodovací praxi Ústavního soudu.

[5] Kárný soud zvážil následující.

[6] Podle § 22 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, soudní exekutor může podat návrh na obnovu kárného řízení ve lhůtě tří let od právní moci rozhodnutí o kárném provinění. Rozhodnutí čj. 14 Kse 3/2015-53 nabylo právní moci dne 15. 9. 2015. Návrh podaný v pondělí dne 17. 9. 2018 byl tedy včasný (§ 25 zákona č. 7/2002 Sb. ve spojení s § 60 odst. 3 trestního řádu).

[7] Kárný soud posoudil namítaný důvod obnovy řízení. Zjistil, že podmínky pro povolení obnovy řízení nebyly naplněny.

[8] Zákon č. 7/2002 Sb. neupravuje podmínky povolení obnovy řízení, v souladu s § 25 tohoto zákona se proto přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu *obnova řízení se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině [...], anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.*

[9] Obnova řízení podle § 278 odst. 1 trestního řádu – jakožto mimořádný opravný prostředek – se vztahuje *výhradně* na vady ve skutkových zjištěních, které vznikly tím, že soudu v době jeho rozhodování nebyly známy skutečnosti nebo důkazy způsobilé změnit skutkový stav věci a ovlivnit právní posouzení a následně i výrok o vině či o sankci (viz např. nález ze dne 1. 3. 2004, sp. zn. IV. ÚS 792/02, srov. též rozhodnutí kárného soudu ze dne 25. 4. 2018, čj. 13 Kss 2/2018-230). Účelem cit. ustanovení je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozhodnutí v případech, kdy tyto vady vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. V řízení o obnově se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí, ale posuzuje se výlučně otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé ve spojení s důkazy již provedenými mohou odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí o vině a trestu.

[10] Za takové nové skutečnosti nelze považovat žádné z tvrzení, které navrhovatel vznesl v návrhu na obnovu řízení.

pokračování

[11] Okolnost, že se navrhovatel nezúčastnil ústního jednání dne 15. 9. 2015, není „novou skutečností“ ve smyslu shora uvedených premis. Stejně tak není novou skutečností ani otázka, kdy kárný soud v roce 2015 sdělil navrhovateli (tehdy kárné obviněnému), že jeho omluvu z jednání neakceptuje. Sdělení o neakceptaci omluvy kárný soud vypravil 14. 9. 2015 v 15:48 hod., tj. jeden a půl hodiny poté, co tuto omluvu obdržel. To ostatně kárný soud uvedl v rozhodnutí (viz bod 8 rozhodnutí čj. 14 Kse 3/2015-53).

[12] Tím méně může být skutečností zakládající důvody pro obnovu řízení navrhovatelem uváděné „pochybení“ Ústavního soudu v řízení o ústavní stížnosti proti rozhodnutí kárného soudu vedené pod sp. zn. IV. ÚS 3360/15. Návrh na obnovu řízení nepředstavuje nějaký specifický druh opravného prostředku proti rozhodování Ústavního soudu, jak se asi navrhovatel domnívá. Proto kárný soud nevyžadoval od Ústavního soudu ani spis sp. zn. IV. ÚS 3360/15; pro nynější rozhodnutí kárného soudu by to bylo zbytečné.

[13] Jde-li o tvrzenou nejednotnost praxe kárného soudu při rozhodování o sankci za stejné kárné provinění, ani tento důvod nemůže ve světle výše uvedeného obstát jako „nová skutečnost či důkaz“. Jde toliko o polemiku se zákonností původního rozhodnutí, čemuž ovšem návrh na obnovu řízení neslouží.

[14] Kárný soud návrh na obnovu řízení zamítl, neboť pro obnovu navrhovatel nepředložil žádné důvody.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2018

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu